

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

28. ÚNORA 2016

Z obsahu:

**Neutíkejme před světlem
Pánovy milosti,
která nás osvobozuje**
Homilie Svatého otce
Františka na Popeleční
středu 10. února 2016
v bazilice sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Modlitba a rozjímání
v době postní**
- strana 4 -

**Za poslední dva roky
zmizelo 10 000 nezletilých
migrantů**
- strana 5 -

**Pýcha je vzpourou
proti Bohu!**
P. François Zannini
- strana 6 -

**Císařovna - matka -
řeholnice**
Svatá Kunhuta
- strana 9 -

**V mém srdci
najdete Ježíše!**
Skutečný příběh o dětské
jednoduchosti víry
- strana 10 -

Misionáři milosrdenství
- strana 11 -

**Mons. Tomáš Holub
novým plzeňským biskupem**
- strana 12 -

**Suma o darech
svatého Josefa (16)**
Isidoro Isolani OP
- strana 13 -

Gustav Doré (1832-1883): Posmívání se Ježíši

Neutíkejme před světlem Pánovy milosti, která nás osvobozuje

Homilie Svatého otce Františka na Popeleční středu
10. února 2016 v bazilice sv. Petra v Římě

Boží Slovo na počátku postní doby adresuje církvi a každému z nás dvě pozvání.

První je od svatého Pavla: „Smířte se s Bohem.“ (2 Kor 5,20) Není to jen dobrá otcovská rada, ani pouhý návrh; je to v pravém a vlastním smyslu úpěnlivá výzva v Kristově jménu: „Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem!“ (*tamt.*) Proč tak slavnostní a důrazná výzva? Protože Kristus ví, jak jsme křehcí a hříšní, zná slabost našeho srdce a vidí, že je raněno zlem, jehož jsme se dopustili a které nás postihlo; ví, jak moc potřebujeme odpuš-

tění; ví, že potřebujeme cítit, jak jsme milováni, abychom konali dobro. Sami to nedokážeme. Proto nám apoštol neříká, abychom *něco učinili*, nýbrž *nechali se smířit s Bohem*, s důvěrou dovolili Bohu, aby nám odpustil, protože „Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí“ (1 Jan 3,20). On přemáhá hřích a pozvedá nás z bídy, pokud se Mu svěříme. Je na nás, abychom uznali, že *potřebujeme milosrdenství*. To je první krok na křesťanské cestě. Je třeba vstoupit otevřenou bránou, kterou je Kristus; očekává nás sám Spasitel a nabízí nám nový a radostný život.

Mohou se vyskytnout zábrany, které brány srdce zavírají. Je to pokušení tyto *brány obrnit*, totiž sžít se se svým hříchem, minimalizovat ho, neustále se ospravedlňovat, myslet si, že nejsme horší než druzí. Tím se však uzamyká duše, zůstáváme uzavřeni v sobě a stáváme se zajatci zla. Další zábranou je *ostych před otevřením tajné brány srdce*. Tento ostych je ve skutečnosti dobrým znamením, neboť vyjevuje naši touhu oddělit se od zla. Nesmí se však proměnit v bázeň či strach. A třetí léčkou je *vzdalování se od této brány*. Dochází k tomu, když se schováváme ve svých ubohostech, neustále probíráme a spojujeme mezi sebou tato negativa, a přitom se propadáme do stále temnějších sklepení své duše. Důvěrně se pak sblížíme se smutkem, který nechceme, a přitom malomyslníme a slábneme před pokušeními. Děje se tak proto, že zůstáváme sami se

Dokončení na str. 10

Ježíš nám řekl, že k tomu, abychom vešli do nebeského království, potřebujeme obrácení a být jako děti (srov. Mt 18,3). Jak tomu správně rozumět, můžeme rozjímat rovněž v době postní, jež podněcuje ke změně našeho smýšlení (obrácení) a ukazuje do hloubky pokoru Božího Syna Ježíše Krista. Právě pokoru pak můžeme přirovnat k onomu „být jako děti“. Nikoliv být dětinští, ale smýšlet čistě, jednoduše a s vědomím, že nejsem pánem světa – jak to umí opravdu jen děti. (str. 10)

Podíváme-li se na podstatu obrácení z hříchu, pak je zřejmé, že základním, prvním hříchem, z něhož všechny další vycházejí, je pýcha. Tedy postoj srdce, který člověku neustále vnucuje na mysl, třeba i nepřímo, že může být jako Bůh. Je to neřest, která v nitru uvádí člověka do systematického odporu k dílu Božímu. (str. 6–8) A pyšný člověk se vyhýbá pravdě Boží, jeho morálce, a velmi často dokonce odmítá jeho milost. Je proto nanejvýš nutné proti této matce všech hříchů bojovat všemi možnými a dostupnými prostředky. Jakékoliv, byť sebemenší vítězství v boji s pýchou má svoji cenu, vždy totiž znamená přiblížení se k Bohu – můžeme je tedy považovat za „malé obrácení“. A nejen běžný život se skládá z maličkostí, ale i ten duchovní...

Editorial

To věděla i svatá Kunhuta, která je vzorem pro současný svět, jak lze s odvahou vést ctnostný život jak doma, tak i veřejně, či později v klášteře. (str. 9) Mnohdy slycháváme, že dnes je téměř nemožné zachovat si ctnostný způsob života. V čem však byla doba svaté Kunhuty snazší než ta dnešní? Mohlo by se zdát, že ďábel dnes útočí agresivněji než tenkrát. Ale není to jen lidské měřítko, které má sloužit jako omluvenka? A je-li to pravda, pak přece víme, že Bůh dává dostatečnou milost k tomu, aby bylo možné obstát a zvítězit: „Kde se rozmnožil hřích, rozhojnila se mnohem víc i milost.“ (Řím 5,20) Věříme tomu? Nebo jsme už tak otupěli v boji se zlem, že skládáme zbraně? A možná jsme už zapomněli na všechno Boží milosrdenství, jež zasáhlo naše životy: není ono důkazem toho, že těm, kdo věří a neochabují, patří vítězství?

Vítězství nad ďáblem se nerodí snadno, je potřeba velké pokory: přestat si myslet, že si pomůžeme sami, že se z pout hříchů osvobodíme vlastním úsilím bez Boží milosti, ale také si uvědomit svoji svévoli, jež nás přivádí na scesti a odvádí od Boha.

Jak rádi často nazýváme Boha milujícím Otcem a sebe Božími dětmi! Ale upřímně: jsme ochotni přijmout také Boží výchovu, když po nás Bůh jako moudrý Otec žádá, abychom si uvědomili svoji chybu – hřích, litovali jej a učinili nutné kroky k nápravě? Jak víme i z běžného života, jen takový výchovný postoj vede ke zralosti lidské osoby. Pak i spočinutí v Boží milosrdné náručí procítíme a prožijeme mnohem intenzivněji a dá nám pro další život jistě hojnější ovoce...

Ve Svatém roce milosrdenství by každý katolický křesťan měl vědět o vyslancích Svatého otce – o misionářích milosrdenství. A také by měl mít povědomí o tom, co je jejich posláním, aby tak mohl případně sloužit svými znalostmi těm, kdo se neorientují a chtějí dojit milosrdné Boží odpouštějící lásky. Proto se věnujeme i tomuto tématu. (str. 11)

A s myšlenkou na Boží odpuštění a s vědomím vlastní hříšnosti volejme k Bohu s čistým srdcem jako děti: „Bože Otče, dej, abych umřel hříchu, jako tvůj Syn Ježíš Kristus umřel, aby zahladil naše hříchy a daroval lidem spásu. Kež jednou mám účast i na jeho slavném zmrtvýchvstání a tvé blaženosti v nebeské slávě! Amen.“

Daniel Dehner

Starozákonní čtení se opět vrací k tématu, které ti ukazuje, jak si Bůh povolává proroka do svých služeb. Jeho pozvání přichází zcela nečekaně, oslovuje vyvoleného uprostřed jeho každodenních běžných povinností. Aby ses i ty mohl přiblížit k *hořícímu keři, zuj své opánky*. Probuď ve svém srdci náležitou úctu, kdykoliv přistupuješ k tomu, co je *svaté*, na místo, které svou přítomností posvěcuje sám Nejvyšší.

Hospodin přichází osobně za svým národem, protože ho miluje, vyvolil si ho a smiloval se nad ním, když trpěl v cizím otroctví. Čeho se může Boží lid dočkat od pohanského světa? Za hrnci masa se skrývá záměr zneužití a nakonec vyhubit vyvolený národ.⁽¹⁾ Proto Pán posílá Mojžíše, aby převedl jeho lid z otroctví do *země oplývající mlékem a medem*. Co je k tomu zapotřebí? Aby tento lid uvěřil Božimu proroku a nechal se od něho vést v plné důvěře v moudrý Boží plán. Cesta povede pouští, protože to má být cesta očištění.

Všechna Hospodinova dobrodíní a četné zázraky, které tuto cestu provázejí, jsou důkazem toho, jak velice miluje svůj lid a jak touží přivést všechny do zaslíbené země. A přesto *většina z nich se Bohu znelíbila a pomřela na poušti*. Dobře si uvědom, jak velikou urážkou dobrotivé Boží péče je *reptání* proti Bohu a jeho prorokovi, odmítání nesmírných Božích darů a touha vrátit se zpět do poroby a ke stravě pohanského světa. Propadne záhubě, kdo se odvrací od Hospodina, odmítá jeho plán a pyšně si myslí, že sám nejlépe ví, *co je mu ku prospěchu*.⁽²⁾

Osudy lidu putujícího pouští jsou až příliš jasně a výmluvně a měly by být dostatečnou *výstrahou pro nás*, kteří *žijeme v poslední době*. I ten, komu Bůh z ryzí otcovské lásky uděluje v hojnosti své dary, může se svým reptáním proti prorokům a touhou po špatnostech nakonec *znelíbit Bohu*. Apoštol varuje právě ty, kteří jsou si nejvíce jisti sami sebou: *Kdo se domnívá, že stojí, ať si dá dobrý pozor, aby nepadl!*

Přijmi toto varování s největší vážností zvláště proto, že ve stejném duchu k tobě promlouvá dnes i sám nejdobrotivější Spasitel. Boží dobrota a milosrdenství neprospěje tomu, kdo nechce upřímně přijmout výzvu k pokání. Jestliže tě zatím nikdo *nepobil*, ani na tebe *nepadla věž*,

Podmínky milosrdenství

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nebudete-li činit pokání, všichni zahynete.

není to důkaz tvé spravedlnosti, ale Boží slitovnosti, která stále ještě vyčkává, že přece jen přijmeš její výzvu a nastoupíš cestu upřímného pokání. To Ježíš se tě zastává v naději, že bys ještě mohl přinášet dobré *ovoce*. Proto *okopává, zúrodňuje tvou půdu*, zahrnuje tě svými milostmi a dary, posílá za tebou své proroky, kteří tě vytrvale vyzývají k obrácení, posílá ti varovné zprávy o mnoha *Galilejských*, kteří zahynuli a hynou. *Jak vysoko je nebe nad zemí, tak velká je jeho láska k těm, kdo se ho bojí*.⁽³⁾ Ale tato jeho láska očekává, že nebudeš *neplodným fíkovníkem*. Jestliže bude u tebe marně hledat *ovoce*, může se ti stát, že přijde dnes nebo zítra již naposled a řekne: *Proč má zabírat místo, když na něm nic nenalézám?*

Ani Boží milosrdenství nezmůže nic tam, kde nedostává potřebnou kladnou odpověď. Může tě vyvést z egyptského otroctví, otevřít ti cestu spoustami vod, může ti pomáhat a sloužit svými obdivuhodnými skutky, ale cestu do země zaslíbení musíš ujít sám s důvěrou v jeho slovo, s věrností k jeho příkázáním, bez reptání a bez ohlížení. Dává ti přece mnohem víc než kamenné desky Zákona v arše. Nabízí ti úmluvu a stánek svého Nejsvětějšího Srdce. Dává ti něco mnohem vzácnějšího a výživnějšího než manu a křepelky: dává ti za pokrm sám sebe. Nenapájí tě vodou ze skály, ale Krví ze svého probodeného boku. Jestliže takto obdarován si troufáš vracet se k myšlenkám na *hrnce plné masa, na ryby, na okurky, melouny, pór a cibuli*⁽⁴⁾, jimiž tě držel Nepřítel v otroctví a slepotě, pak nejsi hoden nabízené Boží svobody a jeho láska k tobě byla marná. Na místo pro tebe připravené a vyhrazené zasednou *celníci, hřišníci a pohané*,⁽⁵⁾ kteří mají víru, *jakou nenašel u tebe. Ti budou stolovat v království nebeském, synové království však budou vyhnáni ven do tmy*.⁽⁶⁾

Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechno znamení, která jsem uprostřed něho vyko-

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 3,1–8a.13–15

Mojžíš pásl stádo svého tchána Jitra, midjánského kněze. Když jednou vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Dival se, a hle – keř hořel plamenem, ale neshořel. Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní jev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“ (Bůh) řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha. Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nárek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“ Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: ‚Posílá mě k vám Bůh vašich otců.‘ Když se zeptají: ‚Jaké je jeho jméno?‘ – co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: ‚Ten, který jest, posílá mě k vám.‘“ A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: ‚Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!‘ To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. čtení – 1 Kor 10,1–6.10–12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem,

Dokončení na str. 13

nal?⁽⁷⁾ Neohlížeť se na to, co dělají ostatní. I *většina se může Bohu nelíbit*, ačkoliv se jí dostalo tolika darů. I kdyby všichni reptali, drž se Pána, *veleb ho a nezapomínej na žádný jeho dobrodíní*.⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Ex 1,16; ⁽²⁾ srov. Lk 19,42; ⁽³⁾ Ž 103,11;

⁽⁴⁾ Num 11,4–5; ⁽⁵⁾ srov. Lk 5,29n;

⁽⁶⁾ srov. Mt 8,11n; ⁽⁷⁾ Num 14,11; ⁽⁸⁾ Ž 103,2

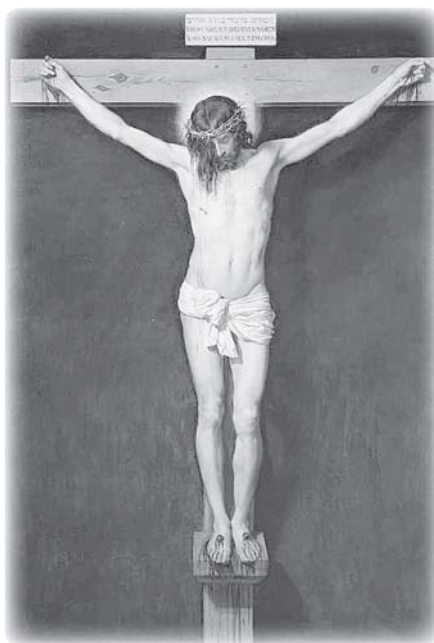
Modlitba a rozjímání v době postní

Všemohoucný, věčný Bože! Pokorně k tobě vzhlížíme, slavnice nyní čtyřicetidenní půst na památku a následování onoho půstu, jímž nám dal příklad náš Pán a Spasitel. Dej mi, ó milosrdný Pane, milost svou, abych toto církevní přikázání dle ducha Ježíšova a dle úmyslu církve svaté poznal a náležitě plnil. – Tvůj Boží Syn nás takto učil: „Ne to, co do úst vchází, poskvrňuje člověka, ale co z úst vychází“, a tudíž ze srdce zlého pochází. Dle předpisu tvé svaté církve se zdržujeme od jistých pokrmů, nikoli proto, že bychom se báli, aby nás jejich požívání neposkvrnilo, nikoli že bychom se domnívali, že ti prokazujeme nějakou službu nebo tímto vnějším prostředkem nahrazovali nedostatek vnitřních ctností; jiný zajisté světější úmysl má přitom tvá, tvým duchem vedená církev.

Nikoli potřebný, nýbrž pouze nadbytečný pokrm máme tělu odnímat. Z vlastní zkušenosti máme poznat, jak málo lidská přirozenost potřebuje, aby obstála, a naopak, jak nenasytná je žádostivost těla ve svých přáních. Touto zdrženlivostí se máme cvičit v odřikání se hříšných, zapovězených věcí. Umrtvováním těla má být posilován duch a na křídlech zbožnosti, modlitby a rozjímání tím volněji povznášen, čím méně jej břímě těla k zemi snižuje.

Nyní jsou dny spásy, dny pokání, modlitby a křesťanské dobročinnosti. K tomu vznešenému cíli chci využít postní doby. Chci se zříci roztržitosti, již jsem se dosud oddával, chci se ponořit do svého nitra a zpytovat své svědomí, abych poznal své hříchy a svá provinění, litoval jich a s tvou milostí se polepšil. Dej mi příležitost, abych, co svému tělu odejmu, daroval potřebnému bližnímu. Toto předsevzetí, ó Bože, pomoz mi splnit!

Božský Spasiteli! Tento svatopostní čas je určen zvláště k tomu, abych vděčně

rozjímal o tvém utrpení a tvé smrti. Ó neposkvrněný Beránku, který snímáš hříchy celého světa, jak tě mám uctít v těchto svatých dnech, jak ti děkovat za tvou věčnou, vše oblažující lásku! Jak tě lze dosti následovat v hrdinské trpělivosti, poslušnosti a synovském odevzdání se Bohu, ve tvé nejpřívětivější lásce i k tvým nepřátelům, mučitelům a vrahům?

Ó shovívavosti božská, naplň mě zcela svým duchem, abych si nejsvětější utrpení a smrt dobře představoval! Osviť mě, ó Smiřiteli náš, abych dobře poznal ovce tvé smrti, cenu tvé prolité krve a hojnost tvé lásky, miloval tě a obětoval ti sebe, jako jsi i ty sebe za mne hříšného, za mne ztraceného obětoval, abych dosáhl odpuštění, milosti a života věčného. Pane, ty víš všechno, ty také víš, že tě miluji, znáš však také mou slabost. Ó ty sílo mdlých, ukaž se i ve mně mocným, abych nezapomínal na tyto svaté dny, aby se tak jejich spasitelné účinky ve mně staly viditelnými. Dej, abych měl podíl na tvém svatém umučení a tvé smrti. Dej, abych umřel hříchu, jako ty jsi umřel, abys zahladil hřích, abych měl účast na tvém svatém zmrtvýchvstání a tvé blaženosti v nebeské slávě. Amen.

*(Úplný kancionál arcidiecese olomoucké.
Vydání sedmé. Nákladem knihtupectví
Bedřicha Grosse. Olomouc 1906.
Str. 289-291)*

Odprošení Ježíše u kříže

Jednorozený Synu Boha živého, který jsi z lásky ke mně život na kříži obětoval! Já trestuhodný hříšník jsem tak často vlastní vinou zmařil zásluhy tvé smrti a svými mnohými poklesky tě znovu ukřižoval. Avšak hle, přicházím, abych tě slavně odprosil; přicházím, abych čest, o niž jsem tě připravil, jak jen je to v mých silách, tobě navrátil. Vrhám se ke tvým nohám a kajicně se biji v prsa, jež bolestí a lítostí jsou naplněna. Má tvář se studem zardívá, mé oči jsou plné slz, rukama toužebně objímám tvůj svatý kříž, jako kdysi Magdalena; chci ti za své urážky z celého srdce zadostiučinit.

Kdysi sis stěžoval skrze proroka, že hříšníci jako o závod tvá záda rozdírali a svými krutými skutky ti zasazovali hluboké

rány. Ó Ježíši, vidím tyto krvavé rány na všech tvých svatých údech, avšak – neslychaná prostopášnost, již jsem se dopustil! – poznávám, že je to trestuhodný čin mých rukou; krvavými rysy vidím zapařenou svoji nevděčnost, své zlé skutky a všechnu svou nezřízenost. Stal jsem se tvým vrahem, prodloužil jsem tvé umučení, jelikož jsem stále a stále rozmnožoval počet svých hříchů.

Můj Spasiteli! Porážejí mě výčitky svědomí, mé srdce je ztrápeno bolestí; klesám pod břemenem svých nepravostí, stížen hanbou. Shlédni milostivě na mou převelikou bolest, měj se mnou trpělivost, neboť nenávidím své nepravosti. Chtěl bych je oplakávat krvavými slzami! Kdybych měl tisíc životů, chtěl bych tisíckrát umřít,

abych tak smrtelnými úzkostmi zadostiučinil za své hříchy.

Ano, věčný Otče, kolikrát na mne tvé oko pohlédne, tolikrát musí tvé srdce vzplnout spravedlivým hněvem. Avšak Pane, prosím, abys dříve pohlédl na svého jediného Syna, Ježíše Krista, v němž máš zalíbení.

Kdo může na něho pohlédět, aby to jím nepohnulo? I nejnečitelnější srdce musí být zdrceno při takovém pohledu. Jeho tělo je vypjaté na dřevě kříže, jeho tvář, kterou s obdivem uctívají andělé, je zohavena nelidskou krutostí; zrak potrhán, bleďdé rty, hlava trnovou korunou pohaněna a zraněna, ruce i nohy probodeny hřeby, celé jeho svaté tělo jedna rána! Ach hle, to je tvůj Syn, jenž tak trpí a úpi! Pro všechny tyto rány tě prosí o milost pro nás. Nejmilostivější Otče, vyslyš tedy hlas této krve a buď milosrdný. Amen. ▶

Za poslední dva roky zmizelo 10 000 nezletilých migrantů

Evropský policejní úřad (Europol) upozornil na osud nezletilých uprchlíků, kteří vstupují do Evropy. Podle Briana Donalda, ředitele Europolu, zmizelo za poslední dva roky 10 000 migrantů ve věku 10–18 let. Nelze vyloučit, že skončili v rukou kriminálních a teroristických organizací. Tento zdánlivě okrajový jev migrace přitom není nic nového – už před půldruhým rokem list *Guardian* otiskl obsáhlou reportáž o sexuálním zneužívání těchto dětí a otrocké práci nezletilých migrantů. Počet dětí, které na cestě nikdo nedoprovází, přitom stále roste, potvrdil pro Rádio Vatikán Michele Proserpi, zaměstnanec humanitární organizace *Save the Children*:

„Europol bije na poplach kvůli nedoprovázeným nezletilým migrantům, většinou chlapcům, z nichž někteří jsou ještě malí – ve věku 11, 12, 13 let. Podle údajů italského ministerstva vnitra se v loňském roce v Itálii vylodilo 12 727 nezletilých bez doprovodu. Z toho téměř 5000 míří do jiných evropských zemí, a proto odmítají registraci v Itálii. Nevstupují tudíž do přijímacího systému, nýbrž navazují kontakty se sítěmi obchodníků s lidmi, aby ihned mohli pokračovat v cestě. Právě tito nezletilí by měli být mnohem více chráněni, protože bez opory dospělých lidí jsou vystaveni mnohem většímu riziku násilí

a zneužití. Při přechodu hranic a dočasném pobytu jsou nuceni k neustálému skrývání. Neexistuje systém, který by dokázal zjistit, zda tito nezletilí skutečně dorazili do cílových zemí. Tyto údaje nikdo nemá. Jeví se to tak, že stojíme před neviditelnou realitou, která ovšem není vůbec zanedbatelná.“

Italské ministerstvo zahraničí ujišťuje, že zejména v případě starších chlapců jejich zmizení neznamena prostituci či nucenou práci. Ochráncem nezletilých migrantů je podle italského práva stát, který však nedokáže zvládat jejich nápor. Než je migrační úřady dokáží zapojit do školní docházky a dát k adopci, zůstávají nezletilí dlouhou dobu ve zcela nevhodných strukturách, odkud jich zhruba třetina mizí beze stopy. Mnozí z nich prostituci splácejí dluh za přepravu do Itálie, děti do 14 let jsou pak velmi cenné pro zločinecké organizace, protože nenesou trest-

ni odpovědnost. Nemluvě o otrocké práci nezletilých migrantů v italském zemědělství. Je tu nějaké řešení?

„Kupříkladu by se mohly zjednodušit a více podporovat procedury slučování rodin – pro ty z nezletilých migrantů, kteří mají tuto možnost. Anebo vytvořit mechanismy přemísťování mezi přijímacími strukturami, aby tito mladiství mohli bezpečně a pod právní ochranou docestovat do cílové země. To by byla žádoucí reakce,“ vysvětluje zaměstnanec největší humanitární organizace na podporu dětí *Save the Children*, která navzdory mnoha omezením působí také v zemích sousedících se Sýrií.

„Sýrii hrozí, že z ní vymizí celá jedna generace. Počet obětí mezi civilním obyvatelstvem, včetně dětí, denně narůstá – jak v obléhaných městech, tak ve válečných zónách i kvůli nedostatku potravin a léků. Naše organizace významně podporuje dětské uprchlíky v zemích sousedících se Sýrií, protože prostředky uvolněné mezinárodním společenstvím nejsou vůbec dostačující. V tuto chvíli je však situace velmi kritická, co se týče možnosti dodávat další pomoc, potraviny a péči milionům uprchlíků v zemích kolem Sýrie. Jsme svědky rozsáhlé humanitární krize, jakou jsme nezažili od druhé světové války.“

*Podle www.radiovaticana.cz,
4. 2. 2016*

Modlitba sv. Augustina k utrpení Kristovu

► Bože, který jsi byl narozen pro blaho světa, obřezán, vězněn židy, zrazen Jidášovým políbením, svázán provazy, veden jako nevinný beránek na smrt, vlečen před Annáše, Kaifáše, Piláta a Heroda, křivě obžalován, bičován, vysmíván, poplíván, trním korunován, políčkován, obnažen, hřeby přibit na kříž, připojen k vrahům, napájen žlučí a oc-

tem a kopím proboden: Pokorně tě prosím, pro tvé prevelké bolesti, jež já hříšný nyní zbožně rozjímám, a pro zásluhy tvého svatého kříže a tvé smrti, zachraň mě před mukami pekelného ohně a doved' mě tam, kam jsi kajícího lotra s tebou ukřižovaného uvedl. Ty, jenž s Otcem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Trojí poděkování a prosba ke Kristu na kříži

1. Ó nejmilostivější Beránku Boží, který jsi tak uboze tři hodiny na kříži pněl! Vzdávám ti díky z celého svého srdce za onu nesnesitelnou bolest, kterou jsi vytrpěl, když jsi na svém kříži byl tak nemilosrdně napjat, že mohly být spočítány

tvé kosti, a prosím tě, abys mi pro zásluhy oné bolesti odpustil, že jsem všemi údy hřešil proti tobě a tvé dobrotě. Amen.

2. Ó nejnevinnější Beránku Boží, s vděčností všech tvých tvorů ti děkuji za přehořkou žízeň, kterou jsi trpěl na kří-

ži pro blaho a spásu světa, když jsi zmírajícím hlasem zvolal: „Žízním!“, avšak byly ti podány jen žluč a ocet; a pro palčivost oné žízně tě prosím, abys mi odpustil, že jsem kdy nestřídmostí v jídle a pití hřešil.

3. Ó nejsvětější Beránku Boží, vzdávám ti díky za ona nevyslovitelná muka, která jsi trpěl, když jsi byl tak nemilosrdně na rukou i nohou přibit železnými hřeby, že se až srdce tvé bolestí otráslo a všechny svaly se stáhly. Pro tuto prevelikou bolest a tvoji trpkou smrt tě prosím, abys smazal hříchy mých rukou a nohou a ukázal své rány na smír svému Otcí. Amen.

*(Úplný kancionál arcidiecese olomoucké.
Vydání sedmé. Nákladem knihkupectví
Bedřicha Grosse. Olomouc 1906.
Str. 291–293)*

Pýcha je vzpourou proti Bohu!

Toto je první hřích, kterého se lidé dopustili, když se nechtěli podřídit Boží vůli. Věčný Otec totiž v osobě Adama vyzval lidi, aby se nedotýkali ovoce stromu poznání dobrého a zlého (Gn 2,17), protože kdyby se ho dotkli, znamenalo by to, že budou jako Bůh a budou chtít rozlišovat, co je dobré nebo špatné. Člověk Pána neposlechl a jedl z tohoto ovoce poté, co byl sveden ďáblem, padlým andělem. Takto člověk už přestal být svatým a stal se bytostí, která byla nalomena Zlým.

Člověk podlehl pokušení a dostal trest, který spočíval v tom, že do budoucna žil v nevědomosti, podléhal procesu stárnutí, utrpení a zakusil smrt. Bůh mu ale slíbil zachránce, který mu navrátí milost, kterou ztratil dědičným hříchem a která ho smíří s jeho nebeským Otcem tím, že smaže jeho hřích a zase mu daruje věčný život.

Ale i když Ježíš přišel, aby člověka zachránil a křtem mu zase dal svoji milost, přesto mu Pán ponechal sklon ke hříchu, aby člověk bojem, který musí podstoupit, mohl dosáhnout zásluh, a tak žil ve ctnosti a z lásky. Tak je tedy člověk schopen milovat podle srdce Božího. Buď to žije v lásce a posvěcuje se, nebo žije podle vlastního srdce a vypadává často z chybějícího poznání Boha, nebo protože hluboce pohrdá Božím zákonem lásky, upadá do hříchu.

Odhalit dědičný hřích znamená uvědomit si, že se člověk často obrací proti Bohu a chce prosazovat svoji vůli místo toho, aby konal vůli Boží. Proto dochází pyšný člověk k přehnanému sebeobdivování a oslavuje se ve všem, co myslí, říká a koná. Vytváří si sám svůj zákon, svůj vlastní úsudek, svoji morálku a svoje dobro. Odpovídá skvěle slovu Pokušitele z knihy Genesis: „Budete jako Bůh.“ (Gn 3,5) Pyšný člověk se zbožšťuje přemrštěností své vlastní vůle, která se protiví Boží vůli.

Pýcha je vada, která když se neopravuje, vyvolává sedm ošklivých plodů, které činí společenský život neúnosným. Vyvolává vychloubačnost, chvástavost, která spočívá v tom, že člověk sám sebe často chválí. Vyvolává přání být oslavován, takže ze slov jiných odvozuje ješitnost. Lichoceň, které nás vede k tomu, abychom konali, jako bychom byli významné osobnosti, zatímco se vyhýbáme být osobami. Tvrdohlavost, která odmítá smýšlení jiných, vynáší do popředí vlastní názor. Svárli-
vost, která vyplývá z vyhýbání se upustit od vlastní svobody ve prospěch míru. Svár, který je způsoben našimi protichůdnými přáními. Neposlušnost, která se projevuje našim odmítáním vyššího zákona.

Pýcha je tedy neřest, která v nitru uvádí člověka do systematického odporu k dílu Božímu. Pyšný člověk se bude vyhýbat

pravdě Boží, jeho morálce a velmi často bude odmítat jeho milost. Tak se člověk uzavře do neřesti, z níž nebude už moci vybědnout, jestliže si nevyprosí božskou pokoru a milost zkroušenosti a nepřijme obrácení, aby se pozvedl a dobrou zpovědí nasměroval k Bohu.

Bez tohoto kroku může pyšný klesnout do všech neřestí, protože „počátkem pýchy je opustit Pána a vzdalovat své srdce od Stvořitele“ (Sir 10,12). Pýcha vedla k neposlušnosti Absaloma vůči svému otci Davidovi, ke krutosti Heroda vůči nevinným dětem Izraele, k žárlivosti a prostopášnosti. Vedla Davida, který dychtil po Betsabe a chtěl smrt jejího manžela Uriáše, aby ji úplně strhl k sobě. Bůh vždycky dovoluje, aby pyšný, když padne do těžkých hříchů, poznal svoji bídu a změnil se. Tak vede pýcha člověka k hojně pokore, protože Ježíš nám říká: „Kdo se povyšuje, bude ponížen.“ (Lk 14,11) Blesk uhoří vždycky do nejvyšších míst a často skáčí krásný strom, protože je příliš vysoko. Proto existuje přísloví, že „žádné stromy nerostou do nebe“. Pýcha vede člověka do věčné zkázy, „neboť je to pýcha, která vyhnala demony z nebe a naše prarodiče z pozemského ráje,“ napsal svatý Bernard. Člověk by si měl dobře připomínat tento výrok: „Když chce ďábel někoho svrhnout do pekla, pak ho vede na vrchol hory.“ (sv. Bonaventura)

Pýcha ničí také hodnotu našeho dobrého díla. „Pyšný dostal svoji odměnu už na zemi.“ (srov. Mt 6,5) „A tak jako hlodá rez na železe, tak stravuje pýcha dobrou práci lidí,“ říká svatý František Saleský.

Uvedu případ pýchy, který se obrátil v bolest: „Jeden americký generál měl pro náboženství jenom pohrdání a výsměch, zatímco jeho žena byla velmi zbožná. Po-dařilo se jí, aby své jediné dceři, kterou oba rodiče velmi milovali, vštípila od nejtěplejšího mládí lásku k Bohu a k náboženství, i když otec působil opačným vlivem. Děvče těžce onemocnělo a brzy byl její stav bezvýchodný. »Tatínku, můj milý tatínku,« řeklo dítě, »za několik hodin umřu. Prosím tě, řekni mi, čemu mám věřit: Tomu, co jsi mi vždycky říkal, nebo tomu, co mi maminka vyprávěla o nebi a Pánu Bohu?« Generál byl velmi otřesen. Se slzami v očích odpověděl: »Moje dítě, věř, co ti vždycky říkala maminka.« – »Potom ale taky ty musíš věřit Pánu Bohu,« dala

Benjamin West (1738 - 1820): Vyhnání z ráje

► logickou odpověď dcerka. Otec nezapomněl nikdy na poslední modlitbu své dcery. Vrátil se zpět na cestu církve, kterou před tak dlouhou dobou opustil, a cítil se tisíckrát šťastnější než předtím.“

Zdá se to být smutné a politováníhodné, že tento generál se vrátil k Bohu teprve po smrti svého dítěte a teprve poté, co byl povolán k pořádku svojí dcerou, s níž se sjednotil věčnou láskou Boží. Ale nezapomeňme nikdy, že Bůh je odpůrcem pyšných (1 Petr 5,5) a že Pán rozptýlí ty lidi, kteří jsou pyšného srdce. Že je svrhne z jejich trůnů a pokorné povýší (srov. Lk 1,51-52). Proto se má člověk pokorit před Bohem, „protože není většího zla než mít Boha za nepřítele“, píše svatý Jeroným.

V pokoře je velikost člověka

Bůh odporuje pyšným, protože to je původní opozice člověka vůči Bohu a návrat k prvotnímu hříchu v lidském svědomí. Moudrost tedy požaduje, aby člověk s touto zátěží v sobě bojoval. Tato ctnost spočívá v tom, abychom uznali vlastní stav s jeho kvalitami a chybami, abychom poznali pravdu o svém životě a pokusili se o růst, chyby opravovat a svoje kvality navyšovat.

Pokora v nás podporuje úkon rozumu, abychom uznali svůj stav, že jsme hříšníci, a také projevíli úkon vůle. Člověk se poníží a považuje se za méně dobrého, než jsou druzí. Odmítne falešnou pokoru, která spočívá v tom, že se navenek pokoríme, aniž bychom změnili své srdce. Svatý Bonaventura říká: „Pokora je chtěné ponížení vlastní osoby, protože člověk uznává svoji vlastní slabost.“ Člověk dosáhne pokory, když pomyslí na velikost Boží a na křehkost své existence a pozemských statků. Ano, Bůh stvořil nebe a zemi a jeho jméno je Všemohoucí. „Hospodine, náš Pane, jak mocné je tvé jméno po celé zemi! Při pohledu na tvé nebe, dílo tvých prstů, na měsíc a hvězdy, jež jsi upevnil, co je vůbec smrtelník, že na něj pamatuješ?“ (Ž 8,2.4-5) Když se italský učenec Mantegazza díval na nádherné galaxie, řekl: „Při pohledu na nekonečné legie květů, na něž naše výpočty nestačí, neobstojí žádná pýcha, každý se pokoří.“

Pokoru získáme také při pohledu na lidskou smrt. Všechno na tomto pozemském světě pomine, také život, k němuž

Další liberalizace experimentů s lidskými embryi

„Další krok směrem k vytvoření geneticky modifikovaných dětí,“ tak charakterizoval ředitel britského katolického Institutu pro bioetiku (Anscombe Bioethics Center) v Oxfordu prof. David Albert Jones kontroverzní rozhodnutí o možnosti modifikace lidských zárodků, ohlášené Radou pro plodnost a embryologii (HFEA). Nová směrnice dovoluje vědcům experimentovat v oblasti genetické modifikace lidských embryí. Jde o první rozhodnutí toho druhu v Evropě.

„Toto rozhodnutí je už posledním krokem. Po pokusech klonování lidských embryí k vytváření hybridních lidsko-zvířecích zárodků a vyprodukování embrya pocházejícího ze tří rodičů,“ uvedl

prof. Jones. Jak dodává, doposud všechna rozhodnutí tímto směrem doprovázely přehnané sliby o léčení chorob nebo prevenci. Ve skutečnosti však jde pouze o provádění dalších, stále nemorálnějších experimentů na lidech v nejranějších etapách rozvoje. „Skutečné námitky ohledně genových technik by se měly zabývat efektivní a etickou léčbou dětí i dospělých narozených s nemocemi, na které dosud nejsou žádné léky. Výzkum by se měl zaměřit na rozvoj genové somatické terapie, která by byla bezpečná a účinná, a nikoliv na destruktivní experimenty na embryích,“ řekl prof. Jones.

www.radiovaticana.cz, 4. 2. 2016

se pyšný upíná. Moudrý člověk přece poznává, že všechno je pomíjivé jako věci tohoto světa. Tak je také možné chápat krásnou zásadu svatého Jana Chryzostoma, že „hrob je škola, v níž se učí pokoře“. A při pohledu na nezměrnost poznání zvolal svatý Augustin: „Naše vědění je ve srovnání s vědění Božím úplná nevědomost.“

Pokorný člověk nemá žádné pochybnosti o své ubohosti. Uznává a přijímá, čím je, kolik věcí mu chybí bez Boží podpory. Každý pokorný člověk setrvává ve své ctnosti tak dlouho, jak přijímá ona pokoreň, nepovažuje se za lepšího než ostatní a jeho srdce se neváže na zemi, nýbrž důvěřuje v Boha, aniž by se bál lidí a jejich mínění.

Pokorný člověk se nedělá bezdůvodně nápadným u lidí. Je pokorný ze srdce jako Ježíš a zaujímá místo, které mu Pán určí, aniž by se dělal důležitým. Nechlubí se tím, že je největší hříšník, což by byl zase důkaz pýchy. Naopak, on schovává svoje přednosti, protože ví, že „Bůh skrývá, co člověk odkrývá, a hlásá, co člověk ukrývá“, jak říká svatý Augustin. Pokorný se nepokládá nikdy za lepšího, než jsou ostatní, nýbrž považuje jiné za lepší, než je sám. Pokorný nesoudí nikdy ostatní a odmítá první místo (Lk 14,10). On se dokonce těší, když ho ignorují, když na něho neberou ohled, a pokoruje ho, když ví, že Bůh mu chce zvýšit odměnu. Každý pokorný hledá nejprve věčné statky a nezatěžuje své srdce pomíjivými pozemskými věcmi. Důvěřuje

jenom v Boha a nikoliv v sebe samého. Uznává Boží dobrodiní a připisuje je Bohu, tak jako Maria zvolala v Magnificat: „Neboť veliké věci mi učinil Všemohoucí.“ (Lk 1,49)

Opravdu pokorný člověk nemá žádný strach z úsudku ostatních lidí, protože se nestará o pokoreň, které pochází z lidské zvrácenosti. Spíše se z toho těší, protože ví, že je pod Boží ochranou a že Bůh nedopustí nic, co by nesloužilo jeho spáse, protože „těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28).

Člověk se stane pokorným tím, že napodobuje Krista, dokonalý příklad pokory. Ježíš si přál narodit se z chudé matky, pokorné služebnice Pána. Zvolil si za kolébku jesle ve stáji. Byl zavinutý do drsných lněných plenek. Chtěl být obřezán jako nějaký hříšník. Aby se podřídil ve všem zákonům Izraele, prchal jako malý do Egypta a byl stejně jako celník pokřtěn od Jana Křtitele.

Třicet let pracoval v dílně v Nazaretě v tichu a modlitbě. Po rozmnožení chleba ho chtěli prohlásit za krále. On se ale schoval v poušti. Když ho chtěli tupit, ukázal se. Všude utěšoval a uzdravoval. Probouzel mrtvé a odpouštěl hříchy. Před večerí se ponížil a umýval svým apoštolům nohy, aby jim ukázal, že mistr nepřišel, aby si dal sloužit, nýbrž aby sloužil a aby nás vyzval, abychom měli čisté srdce dříve, než přijmeme svatou Eucharistii. Ježíš se nechal trním korunovat. On, Král králů. Nosil červený plášť bláznů, On, nejmodřejší z moudrých. Dovolil, aby mu

plivali do obličeje, tahali za uši a nadávali mu. On, který po celý život poslouchal, utěšoval, uzdravoval a odpouštěl.

Byl pověšen na kříž mezi dva zločince. On, nejnevinější ze všech. Zemřel, opuštěn ode všech. On, který přišel, aby všechny lidi zachránil, vytrpěl potupnou smrt na kříži. On, nejsvětější a nejspravedlivější. Se svatým Bernardem bychom mohli zvolat: „Pane, proč tolik ponižování tak velkého majestátu?“ V žalmu nacházím odpověď: „Aby se nikdo na zemi nemohl chválit.“ Ano, to je pravda: Kristus je mistrem této ctnosti, kterou nemůže nikdo žít tak jako On. Kristus byl pokorný od svého narození až do smrti. Ve své

lidské přirozenosti byl posmíván. Žádný člověk nemůže předstírat, nemůže se pochlubit tak autentickou a dokonale prožívanou pokorou. Jestliže Kristus chtěl žít tento stav pohrdání, nedělal to proto, že by se chtěl sám poznávat, vždyť je Bůh, nýbrž jenom, aby konal vůli svého Otce a aby ukázal všem křesťanům, že chce následovat vůli Otce a že cesta svatosti prochází úzkou branou a tvrdou zkouškou neustálé pokory.

Abychom uzavřeli tyto úvahy, chceme upozornit ještě na to, že člověk upadl pýchou do hříchu a že pokorou získal nazpět jednotu a dosáhl svatosti. Toto povznesení ke svatosti se děje ve třech etapách, které následují po sobě:

První etapa je sebezpoznání. Moudrý člověk objeví svoji nezměrnou slabost, svoji bídu a nicotu. Zjistí, že není ničím a že Bůh je vším a že všechno, čím je, je dílem milosti v něm. Tato pokora otvírá lidem postupně poznání Boha a člověk objevuje, že za jeho nesmírnou nízkostí stojí mimořádná velikost Boží. Pokora je povznesením k poznání dobroty Boha, u něhož se nemá zastavit, aby nepropadl domýšlivosti. Pokora je ale také sestup k sebezpoznání, u něhož se člověk také nemá zastavit, aby nepozbyl odvahy. Pokora je tedy tou ctností, která nás otevírá pro sebezpoznání a pro poznání Boha. Vyžaduje proto mnoho nedůvěry vůči sobě a velkou důvěru k Bohu. Pokora nám dává sílu, abychom si přes svoji ubohost zachovali odvalu, což potvrzuje svatý Pavel těmito slovy: „Když jsem slabý, tenkrát jsem silný.“ (srov. 2 Kor 13,9) Pokora nás chrání před tím, abychom soudili jiné, protože máme sami se sebou co dělat. Tato velká ctnost nám dává uvědomit si, že každý člověk potřebuje Boha a že jenom na něho se může spolehnout.

Druhá etapa je radost z pohrdání sebou. Pohrdání sebou není fyzické nebo morální pohrdání svojí osobou, které jde až k smrti. Ne, naopak, je jenom hlubokým respektem před sebou samým. Je to respekt, který je tak pokorný, že odmítá sebelásku a vysoké smýšlení o vlastní osobě. Kdo se miluje příliš, stává se citlivým, chváli sám sebe a pohrdá bližním. Kdo ale pohrdání a pomlouvání přijímá, ten ukazuje, že nemá sám o sobě vysoké mínění. Ten jde ve stopách Ježíše, který

nám říká: „Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“ (Lk 14,11)

Žádný pokorný člověk se nebojí ani zlé pomluvy, ani obviňování lidmi. Přijímá lhostejnost a pomluvu jiných bez odporu. Utíká před poctami a slávou světa a žije jenom ke cti Boží. Dábel nemá žádné moci nad takovou duší. Pokora mi dává trpělivost, abych snášel kritiku, a odvalu, abych byl necitlivý k pokryteckým lichotkám lidí. Tato ctnost nám dává radost trpět a být pohrdán pro Krista, tak jako On byl pohrdán pro nás. Svatý František z Assisi řekl: „Mojí velkou radostí je snášet údery pro Krista a vydržet je.“ Světci rozuměli velikosti pokory. Pohrdali tím, co svět uctívá, a chválili to, čím svět pohrdá.

Třetí etapa spočívá v tom, že uznáváme, že naše bytí a náš majetek náleží Bohu. Jako prostí služebníci jsme všichni insolventními dlužníky a v pokoře jsme si vědomi, že s Kristem jsme vším a bez něho nejsme ničím. Když si toto uvědomíme, stane se Bůh základem mého bytí a mého života. Moje existence tím dostane smysl a stejně jako hoří svíce ke cti Boží, tak se stráví život z lásky, aby se rozdmýchala jiskra a nechala vejít plamen lásky Kristovy do srdcí lidí.

Když uznám velikost a moc Boží, jakož i úplnou závislost svého bytí na Stvořiteli, a uznám svoje nepatrné já, uvědomím si, že jenom s Bohem je možné přemoci zlo. A když se před Bohem úplně ponížím, pak mne Pán pozvedne až ke svému otcovskému Srdci. Pán mi daruje také nejvyšší odměnu za můj souhlas, který budu denně pokorně obnovovat.

Opravdové pokory se dosahuje modlitbou. Ta nás učiní dítětem, které se stále utíká ke svému Otci. Opravdové pokory se dosahuje také ve zpovědi, v níž vyznáváme svá pochybení. Stáváme se litujícím hříšníkem, který roste v Božím milosrdenství. Opravdové pokory dosahujeme také skrze svatou Eucharistii, která nás sjednocuje s Kristem.

Nezapomeňme nikdy: Pýcha přinesla člověku zkázu a pokora ho neustále obnovuje v milosti a dává mu stále povstávat před svatou tváří Otcovou.

Z Maria heute 12/2015 přeložil -mp-

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radost. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY NA BŘEZEN 2016

Všeobecný: Aby rodiny v obtížných situacích dostávaly nutnou podporu a děti mohly vyrůstat ve zdravém a klidném prostředí.

Evangelizační: Aby křesťané, znevýhodňovaní a pronásledovaní pro víru, díky neutuchající modlitbě celé církve zůstali pevní a věrní evangeliumu.

Národní: Ať se k matkám, které podstoupily interrupci a nesou v srdci výčitky, lítost a bolest, umíme stavět s citlivostí, milosrdenstvím a soucitem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Císařovna - matka - řeholnice

Svatá Kunhuta (kolem 980 - 1033 nebo 1039)

Kunhuta byla dcerou hraběte Sigfrida Lucemburského a jeho manželky Hedviky. Kolem roku 1000 se stala manželkou císaře Jindřicha II. Nechala postavit dóm v Bamberku a klášter benediktinek v Kaufingenu, do kterého po smrti svého manžela také vstoupila. Byla vzorem lásky k Bohu a k bližnímu. Zemřela 3. března 1033 nebo 1039. V roce 1200 byla svatořečena. Je patronkou bamberské diecéze, těchto žen, dětí, nemocných.

Tato světička byla nositelkou trojí koruny: královské - jako německá královna; císařské - jako římská císařovna; trnové - symbolicky, kdy jako benediktinská řeholnice skromně prožila posledních 15 let života.

Je ctnostnou kopií Matky Boží. Nejprve jako přečistě Panny z Nazareta: K manželství přivolí na nátlak rodičů teprve tehdy, když ji ženich, svatý Jindřich II., ujistí, že slib jejího věčného panenství zůstane neporušený. V předvečer svatby jej složí i sám Jindřich a na památku slibu své sestře-snoubence daruje drahocenný kříž.

Léta společného štěstí vystřídal období zkoušek, o které se postarali zlomyslníci rozvířením pomluv o nepravdivé Kunhutině nevěře. Pro císaře to byla rána a Kunhuta vědoma si své nevinny na ně nedbala a mlčela. Pomluvy se však rozrůstaly, císaře znepokojily a obecnému pohoršení bylo zapotřebí udělat přítrž. V té době byla právním prostředkem tzv. ordálie neboli „Boží soud“, pro který se rozhodli. Podle Apoštolského stolce při většině ordálií šlo o pokoušení Boha, ale zde šlo o čest jemu zasvěcených osob, které měly vliv na mravní život ostatního lidu, a o skutečné pohoršení, proto nešlo o pokoušení, ale o projev důvěry. Středověké soudy toho druhu se zakládaly na pevné víře a důvěře, že Bůh nedopustí, aby na světě nevinnost podlehla, i když by měl v její prospěch zakročít zázrakem. Bylo rozhodnuto, aby Kunhuta kráčela 15 kroků bosýma nohama po rozžhavených radlicích. Provázena císařem, knížaty, svědky a zástupem lidu, účastnila se předtím mše svaté, při níž přijala Tělo Páně, a pak

nad ní kněz vykonal předepsané modlitby a byly učiněny přípravy k provedení právní očisty pomocí devíti rozžhavených radlic v těsné řadě. S pevnou myslí po nich císařovna bosky přešla bez nejmenších popálenin. Lid se rozjásal a velebil Boha

Sv. Jindřich II. a sv. Kunhuta

i ctnost milované císařovny, které si ještě víc vážil, a císař ji veřejně odprosil za podezření, které bylo zázrakem vyvráceno.

Jako královna a později jako císařovna následuje Kunhuta nejsvětější Pannu v její mateřské péči o duše. Před celým světem dokazuje, že čistota pro Boží království neochuzuje, ale uvolňuje a zmnohonásobuje mateřství ženy. Kunhuta je vždy jako anděl strážný po boku svého manžela. Obětuje pohodlí domova a podniká s ním všechny cesty, dokonce i na vojenských výpravách. Usměňuje, radí, utlumuje politickou prchlivost, ujímá se raněných, zajatých, bezbranných. Staví útulky, nemocnice a sama se nejednokrát sklání nad lůžkem nemocného. Vede jednání, pomáhá církvi vymanit se z nadvlády státu, aby se mohli na biskupský stolec dosazovat biskupové na vysoké duchovní úrovni. Když manžel umírá, postaví nový klášter a v den výročí jeho smrti jej nechává vysvětit. Vstupuje do něj jako první kandidátka. Císařskou korunu klade na obětní misku a sama ji

položí na oltář. Biskup jí dá chudý řeholní závoj a sestra Kunhuta se zařazuje jako novicka na poslední místo v klášteře.

Čistota se nejlépe cítí v pokoře. Zde je v bezpečí. Sestra Kunhuta se o to snažila na císařském trůnu i v klášterní cele.

Svatá Panna udávala tón tam v Nazaretě... sestra Kunhuta jej zachytila a snažila se pokračovat v melodii pokory až do smrti.

Od sestry Kunhuty se může stejně učit dívka, matka, manželka, řeholnice. Kunhuta jako snoubenka si uměla připravit budoucího manžela: sladit podle harmonie svého srdce. Jako manželka dala vzor, že i silnou povahu - kterou Jindřich měl - je možné udržet v klidu, když se manželka dokáže obětovat.

Mužům nepřímo nechává odkaz: Nebát se převzít od ženy to hezké, to dobré, to šlechetné, nehanbit se učit se od průvodkyně života. Kdoví, zda by její císařský manžel dnes byl svatým, kdyby se cítil být ponížěn radou své moudré a svaté manželky.

Jako řeholnice dala příklad, že v řeholi si nezakládáme na ničem. Slávu, tituly, majetky necháme před branou kláštera. V klášteře jsme všichni zajedno.

První je ten, kdo je poslední!

* * *

Modlitba:

Bože, tys dal své služebnici Kunhutě správné poznání, naplnil ji svou láskou i moudrostí a pokorou. Prosíme tě: Naplň těmito svými dary i nás, abychom ti sloužili s upřímným srdcem jako ona a vydávali o tobě svědectví svou vírou i životem. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Prameny:

LIPTOVSKÁ Miriam: *Celý rok so svätými*, I. diel. Spoločnosť Božieho Slova, Nitra 1992.

www.catholica.cz

V mém srdci najdete Ježíše!

Skutečný příběh o dětské jednoduchosti víry,
která může vést k obrácení druhého člověka

Existuje taková dětská modlitba:

„Ježíšku, přijď ke mně, udělej ze mne zbožné dítě. Moje srdíčko je malé, nikdo do něho nemůže, jenom Ty, můj milý Ježíšku.“

Jeden malý chlapec vzal tato slova, že Ježíš bydlí v jeho srdci, opravdu vážně. Ježíš přece výslovně řekl: „Miluje-li mě někdo, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek.“ (Jan 14,23) Na následujícím příběhu uvidíme, co Pán může udělat pro jiné, když máme v srdci jeho samotného a jeho lásku.

Ten malý chlapec byl přivezen do nemocnice v sanitním voze za zvuku sirény. Ihned ho prohlédl lékař. Usmál se na malého chlapce a řekl: „Otevřu ti srdíčko...“ Chlapec ho přerušil: „...a najdete tam Ježíška.“ Byl to nevěřící lékař. Podíval se na chlapce, svrátil čelo a řekl: „Otevřu ti srdce, abych viděl, jaké poškození způ-

sobila nemoc tvému srdci.“ – „Ale když otevřete moje srdce, najdete tam Ježíše. Bible říká, že on tam žije.“

...aby našel jinou ovci

Chirurg už dál neposlouchal. „Řeknu ti po operaci, co jsem ve tvém srdci našel.“

„Najdete tam Ježíše. On tam je.“

Trochu nazlobený opustil lékař místnost. Chlapce operoval podle svého rozhodnutí. Potom si ve své kanceláři zaznamenával poznámky k operaci. Seděl před počítačem a pořádal si své myšlenky k tomu chlapcovu Ježíši. „Proč jsi to udělal?“ ptal se nahlas. „Ty jsi ho sem poslal s tím onemocněním, aby na tu nemoc zemřel. Proč?“ Tu uslyšel v sobě hlas: „Toto dítě nebylo určeno, aby u vás zůstalo mnohá léta, protože patří k mému stádcu a bude stále u mne. V mém srdci není žádné utrpení, ono bude potěšeno takovým způsobem, jaký si nedovedeš představit. Je-

ho rodiče přijdou jednoho dne také sem ke mně a najdou pokoj. Moje stádo stále poroste. Já jsem své dítě neposlal na zem proto, abych je ztratil, nýbrž aby našlo jinou ztracenou ovci.“ Lékař pochopil, že chlapce do jeho nemocnice nepřivedla žádná nehoda, ale že se to stalo kvůli němu. Rozpomenul se na své mládí a dětství. Ve své následující kariéře se ani v nejmenším nezajímal o svoji duši.

Našel jsem tam Ježíše!

Vrátil se zpátky do nemocničního pokoje a posadil se vedle chlapce, zatímco rodiče seděli naproti. Chlapec se probral z narkózy a zamumlal: „Otevřel jste moje srdce?“

„Ano,“ odpověděl chirurg dojatě.

„A co jste našel?“ ptal se chlapec.

„Našel jsem tam Ježíše,“ odpověděl lékař a plakal jako dítě, i když měl už padesát let. Ti dva se stali velmi dobrými přáteli. Skrze tohoto chlapce dosáhl svého obrácení!

Zdroj: www.st-antoni.us.at
Z Medjugorje aktuell 11/2015
přeložil -mp-

Neutíkejme před světlem Pánovy milosti...

- dokončení homílie Svatého otce ze str. 2

sebou, uzavíráme se a utíkáme před světlem, ačkoli nás osvobozuje pouze Pánova milost. Nechme se tedy smířit, slyšíme Ježíše, který říká znaveným a utiskovaným: „Pojďte ke mně.“ (Mt 11,28) Nezůstávejme sami v sobě, nýbrž jděme k Němu! U Něho je občerstvení a pokoj.

Této bohoslužby se účastní *misionáři milosrdenství*, aby přijali poslání být znamením a nástrojem Božího odpuštění. Draží bratři, pomáhejte otevírat brány srdcí, překonávat ostych a neutíkat od světla. Ať vaše ruce otcovsky žehnají a pozvedají bratry a sestry a skrze vás ať Otcův pohled a ruce spočinou na jeho dětech a ošetří jejich rány!

Druhé Boží pozvání je od proroka Jolela: „*Vraťte se ke mně celým svým srdcem.*“ (srov. Jl 2,12) Je-li třeba se vrátit, pak to znamená, že jsme se vzdálili. Toto je tajemství hříchu: vzdálili jsme se *od Boha, od druhých, od sebe samých*. Není těžké si toho všimnout: všichni vidíme, s jakou námahou se snažíme mít opravdovou důvěru v Boha, svěřovat se Bohu jako Otcu,

beze strachu; jak obtížně máme rádi druhé a jak snadno o nich smýšlíme špatně; co nás stojí konání našeho pravého dobra, když jsme přitahováni a sváděni tolika materiálními skutečnostmi, které se nakonec vytratí a ochudí nás. Vedle těchto dějin hříchu zahájil Ježíš dějiny spásy. Evangelium, kterým se začíná postní doba, nás zve, abychom byli jejich protagonisty a přijali tři pomůcky, tři léky, které uzdravují z hříchu (srov. Mt 6,1-6.16-18).

Za prvé *modlitbu*, výraz otevřenosti a důvěry v Pána: je to osobní setkání s Ním a zkracuje vzdálenosti vytvořené hříchem. Modlit se znamená říci: „Nejsem soběstačný, potřebuji Tebe, Ty jsi můj život a moje spása.“ Za druhé *dobročinnou lásku*, abychom ve vztahu k druhým překonávali odcizení. Pravá láska totiž není zevnější skutek, nespočívá v paternalistickém darování něčeho pro klid vlastního svědomí, nýbrž přijetí někoho, kdo potřebuje náš čas, naše přátelství a naši pomoc. Je to život ve službě přemáháním pokusem činit zadost sami sobě. A za třetí *půst*,

pokání za osvobození ze závislosti na tom, co pomíjí, a cvičení se ve větší vnímavosti a slitovnosti. Je to pozvání k jednoduchosti a sdílení: odebrat si něco ze svého stolu a svých dober, abychom znovu našli právě dobro svobody.

„Obraťte se ke mně celým svým srdcem – praví Hospodin“ (Jl 2,12) – nikoli jen vnějším skutkem, nýbrž z hloubi nás samotných. Ježíš nás totiž volá, abychom důsledně a autenticky žili modlitbu, dobročinnou lásku a pokání a přemáhali pokřivenost. Kéž je postní doba příhodným časem „prořezávání“ falše, mondénnosti a lhostejnosti, abychom si nemysleli, že všechno jde dobře, když se máme dobře; abychom pochopili, že platí nikoli uznání, vyhledávání úspěchu či souhlasu, nýbrž čistota srdce i života; abychom znovu objevili křesťanskou identitu, tedy *lásku, která slouží, nikoli sobectví, které slouží sobě*. Vydejme se na cestu společně jako církve přijetím popelce – i my se v prach obrátíme – a mějme pohled upřený na Ukřižovaného. On nás miluje a zve, abychom se nechali smířit s Bohem, vrátili se k Němu a znovu našli sami sebe.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Misionáři milosrdenství

V ýznamnou etapou probíhajícího Svatého roku je vyslání misionářů milosrdenství, tedy kněží-zpovědníků, které papež František osobně jmenoval a vybavil zvláštními pravomocemi. Jde o více než 1000 kněží, z nichž asi 700 na Popeleční středu sloužilo se Svatým otcem ve Svatopetrské bazilice mši svatou, v jejímž závěru byli papežem vysláni do celého světa.

Den předtím je Svatý otec přijal na zvláštní audienci, která se konala v královském sále apoštolského paláce. Mezi nimi samozřejmě nechyběli ani kněží z České republiky. Ve své promluvě k nim papež mj. zdůraznil, že zvláštním posláním misionářů milosrdenství je vyjadřovat mateřství církve.

„Církev je matkou, protože rodí stále nové děti ve víře. Církev je matkou, protože je živá vírou, nabízí jim Boží odpuštění a rodí je k novému životu, který je plodem obrácení. Nesmíme riskovat, že penitent nebude vnímat mateřskou přítomnost církve, která jej přijímá a miluje. Kdyby tento vjem v důsledku naší rigidity zmizel, způsobilo by to velkou škodu především samotné víře, protože by to kajícíkovi bránilo včlenit se do Kristova těla.“

Dalším důležitým aspektem – pokračoval papež – je umění vidět v srdci kajícíka (penitenta) touhu po odpuštění. Tato touha je plodem milosti a jejího působení v životě lidí, umožňuje vnímat stesk po Bohu, jeho lásce a domovu. Nezapomínejme, že právě tato touha je počátkem obrácení.

„Srdce se obrací k Bohu tím, že uznává spáchané zlo, avšak s nadějí, že se mu dostane odpuštění. Tato touha sílí přijetím vnitřního rozhodnutí změnit život a nechtít dál hřešit. Je to chvíle, kdy se svěřujeme Božímu milosrdenství v plné důvěře, že nám rozumí, odpouští a podporuje nás. Dávejme velký prostor této touze po Bohu a jeho odpuštění; nechejme ji, aby se vyjevila jako opravdový výraz milosti Ducha, která působí konverzi srdce.“

O pravomocích misionářů milosrdenství

Podle buly vyhlášující Svatý rok milosrdenství mají misionáři milosrdenství pravomoc odpouštět hříchy, které jsou vy-

hrazeny Apoštolskému stolci. O jaké hříchy konkrétně jde, vysvětlil již v loňském roce pro Vatikánský rozhlas italský kanonista, don Arturo Cattaneo, vyučující na teologické fakultě v Laganu:

„Hříchy vyhrazené Apoštolskému stolci jsou hříchy, které církev považuje za zvláště závažné, protože působí církvi obzvláštní škodu. Církev je proto považuje za zločiny a váží se k nim tzv. kanonické

tresty, které mají duchovní povahu, tzn. že odnímají křesťanovi určité duchovní či hmotné hodnoty, a to v souladu s nadpřirozeným dobrem duší. Do takovýchto trestů viník v některých případech upadá automaticky a nejtěžší z nich je exkomunikace, která spočívá v nemožnosti přijímat a – v případě provinivšího se kněze – také udělovat svátosti i svátostiny, jakož i účastnit se mše i vůbec jakékoli bohoslužby.“

O jaké konkrétní delikty se jedná?

„V současné době je jich podle Kodexu kanonického práva pět. Papež Benedikt XVI. doplnil šestý, který spočívá ve vyzrazení tajemství průběhu volby papeže. Většiny těchto deliktů se tedy mohou dopustit jenom kněží, popřípadě pouze biskupové. Jedná se: 1. o udělení a přijetí biskupského svěcení bez papežského pověření; 2. pokus kněze rozhřešit osobu, se kterou spáchal hřích proti šestému přikázání; 3. vyzradit-li kněz zpovědní tajemství a za 4. již zmíněné vyzrazení konklávního tajemství. Zbylých dvou deliktů se může dopustit každý křesťan a jsou jimi za 5. zneuctění eucharistických způsobů a za 6. fyzické napadení papeže. V těchto šesti případech je prominutí trestu exkomunikace vyhrazeno Apoštolskému stolci.“

Jak nastupuje trest exkomunikace v těchto šesti případech?

„Jedná se o exkomunikaci tzv. latae sententiae, tedy bez rozhodnutí představeného, to znamená, že pachatel takových deliktů je exkomunikován automaticky jejich spácháním, aniž by papež, biskup či církevní soud musel věc projednávat a vyhlášovat. Kvůli větší zřejmosti, a aniž by to bylo nutné k její platnosti, však může být exkomunikace oznámena také veřejně, jako se to stalo v případě arcibiskupa Lefébvre.“

Prominutí automatické exkomunikace je tedy vyhrazeno Apoštolskému stolci. Jak probíhá?

„Normálně uděluje papež vrchnímu penitenciáři, kterým je nyní kardinál Piacenza, pravomoc promíjet tyto tresty. Existují však také další těžké hříchy, které církev považuje za zločiny a pojí se k nim trest automatické exkomunikace, ale jejich prominutí není vyhrazeno Apoštolskému stolci, nýbrž diecéznímu biskupovi. V každé diecézi existuje penitenciář, který má pravomoc je rozhřešit. Také kaplani ve vězeních a nemocnicích tuto pravomoc mají.“

Nejznámější z těchto hříchů je umělý potrat...

„Je to zvláštní případ, který se pojí automaticky s exkomunikací nejenom pro matku, která jej podstoupila, ale také pro otce či příbuzné, kteří ji k tomu navedli, a pro lékařský personál, který interrupci provedl.“

Italský kanonista ještě vysvětlil:

„Trest exkomunikace spočívá především v tom, že znemožňuje přístup ke svátostem, včetně svátosti smíření. Proto ten, kdo je exkomunikovaný, nemůže dostat svátostné rozhřešení, dokud mu není prominuta exkomunikace. Zpovědník obvykle nemá moc prominout exkomunikaci, a proto, přijme-li kajícíka, o kterém zjistí, že je exkomunikovaný, nemůže jej jednoduše rozhřešit, ale musí jej poslat podle konkrétního případu k diecéznímu biskupovi nebo k Apoštolskému stolci, neboť před přijetím svátostného rozhřešení musí být nejprve snata exkomunikace.“

Pro úplnost je třeba dodat, že každý misionář musí mít průvodní dopis od svého diecézního ordináře nebo od představeného provincie, k níž přísluší. V něm se dosvědčuje jeho způsobilost pro vykonávání této služby.

Zdroj: www.radiovaticana.cz a TS ČBK

Mons. Tomáš Holub novým plzeňským biskupem

Svatý otec František 12. února 2016 jmenoval biskupem plzeňské diecéze Mons. Tomáše Holuba, generálního sekretáře České biskupské konference, faráře baziliky svatých Petra a Pavla a děkana Kolegiální kapituly na pražském Vyšehradě.

Nový pastýř plzeňské diecéze se narodil 16. srpna 1967 v Jaroměři a pochází z farnosti v Červeném Kostelci (královéhradecká diecéze). Kněžské svěcení přijal 28. srpna 1993 v Hradci Králové. Jeho akademická příprava zahrnuje: studia filosofie a teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích (1985–1989); studium teologie na Katolické teologické fakultě v Salzburgu v Rakousku (1990–1991); magisterské studium teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1993); další studia

na Papežské lateránské univerzitě v Římě (2007–2008) a hamburském Institut für Theologie und Frieden (studijní pobyty 2005–2008); doktorát z morální teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde

obhájil svou dizertaci z křesťanské etiky na téma „Etické aspekty boje proti terorismu ve světle učení o tzv. spravedlivé válce“.

Vykonával tyto služby a zastával následující úřady: kaplan ve farnosti

v Kutné Hoře (královéhradecká diecéze) a spirituál na Církevním gymnáziu svatě Voršily tamtéž (1993–1996); první vojenský kaplan a později hlavní kaplan Armády České republiky (1996–2006); moderátor kurie (2008) a generální vikář královéhradecké diecéze (2008–2010); od 1. července 2011 je generálním sekretářem České biskupské konference; od roku 2011 je zvoleným děkanem Kolegiální kapituly v Praze na Vyšehradě a od roku 2015 farářem při bazilice svatých Petra a Pavla tamtéž; od roku 2006 působí jako poradce ministra obrany pro duchovní službu. Od 14. července 2003 je Kaplanem Jeho Svatosti.

Mons. Tomáš Holub přijme biskupské svěcení a do úřadu bude uveden v sobotu 30. dubna 2016.

Podle TS ČBK

Arcibiskup Léonard nejen o rozkvětu kněžských povolání v bruselské arcidiecézi

Nemám zázračné recepty na kněžská povolání. Byl jsem jen vždycky otevřený pro ty, kdo přicházeli, a nikdy jsem je neposílal do příslušné kanceláře. Když mladý člověk vnímá, že je pro biskupa své diecéze důležitý, rozhodování je pro něj snazší – říká biskup André-Joseph Léonard. Do 12. prosince 2015 byl primasem Belgie. S jeho odchodem do penze ztratila církev v Evropě jednoho z nejvýraznějších pastýřů. O své zkušenosti se podělil v rozhovoru pro týdeník *Famille Chrétienne*. První otázka novinářky se týkala zázračného rozkvětu kněžských povolání, k němuž došlo v bruselské arcidiecézi v době, kdy ji vedl. Během pouhých pěti let vzrostl počet seminaristů ze 4 na 55. Arcibiskup Léonard nedává jednoznačnou odpověď. Tvrdí jen, že důležité je jak rozlišování, tak i vstřícná otevřenost biskupa k povoláním i k tomu, co Duch Svátý probouzí v církvi. Připomíná také, že má v této věci velkou zkušenost. Působil totiž 13 let jako profesor filosofie na univerzitě v Lovani a jako rektor univerzitního kněžského semináře.

Arcibiskup Léonard se vyjadřuje také k silné kontestaci, s níž se setkal nejprve jako biskup Namur a posléze i jako belgický primas. Ujišťuje, že jeho utrpení není ničím ve srovnání s tím, co museli snášet biskupové prvních staletí, nebo co zažívají dnes křesťané na Blízkém východě a v Asii. Připomíná, že evangelium samotné do značné míry znamená kráčet proti proudu. Kdo tedy zachovává věrnost učení církve, musí počítat s odporem a konflikty. Jak nicméně dodává, část věřících ráda přijala jeho jasné slovo a našla v něm posilu své křesťanské identity. Jiní vystupovali proti němu, protože jakkoli žijeme ve světě, který považuje svobodu za nejvyšší hodnotu, nelíbilo se jim, že biskup může myslet jinak než „všichni“.

V tomto kontextu arcibiskup Léonard neskrývá své rozpaky nad závěrečným dokumentem poslední synody. Trebaže v něm vidí mnoho obsahově dobrých pasáží, znepokojuje ho zachování dvouznačnosti v některých nejdělitelnějších otázkách. Od biskupů, kteří se synody účastnili, ví, že jde o úmyslné otevření témat k různým

interpretacím. Někdejší belgický primas není také nakloněn návrhu, aby rozhodování v otázkách manželství a rodiny bylo delegováno na místní biskupy. Důsledky by podle něj byly skandální. Na západě by totiž došlo k rozvolnění morálky, znamenalo by to, že v bohatých zemích by se užívala jiná, mírnější kritéria. Rozhodnutí nyní leží na papeži Františkovi.

Arcibiskup Léonard mluví také o živém zájmu, jaký vyvolalo vyhlášení Roku milosrdenství. Jak však podotýká, jeho dobré prožití vyžaduje především osvětlení svědomí. Abychom totiž mohli Boží milosrdenství přijmout, musíme si být vědomi vlastní nouze, toho, že milosrdenství skutečně potřebujeme.

V pasáži věnované aktuálním událostem, včetně pařížských útoků, arcibiskup Léonard poukazuje na potřebu vážného dialogu s muslimy na nejpodstatnější témata, jako je interpretace slov Koránu o násilí, svoboda svědomí nebo možnost uzavřít manželství s vyznavačem jiného náboženství. Bez tohoto dialogu nás čeká střet civilizací, který bude dramatický – dodává emeritní belgický primas v rozhovoru pro týdeník *Famille Chrétienne*.

www.radiovaticana.cz, 8. 1. 2016

Suma o darech svatého Josefa (16)

PRVNÍ ČÁST

Kapitola XI: Dar krásy

To, že svatý Josef byl ozdoben tělesnou krásou, jak to odpovídalo muži nejvyšší vynikajícího ducha, lze dokázat následujícími důvody:

Obraz a znamení mají mít podobnost s tím, koho znamenají a zobrazují. Avšak všichni mužové, kteří ve svatém Písmu předobrazovali Josefa, byli krásní, jako Abrahám, Josef, Jakubův syn, a David. Tedy také Josef byl krásný.

Dále, tělo je zaměřeno k duši, takže vznešenější duši má odpovídat vznešenější tělo. Krása těla je tudíž důsledkem krásy duše. Je tedy rozumné, aby tam, kde z Božího ustanovení byla od počátku až do konce života dokonalá krása duše, byla také dokonalá krása těla.

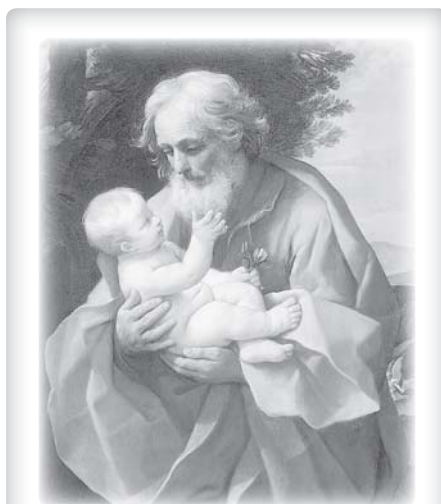
Mímoto přirozenost je síla vrozená věcem, která plodí podobného z podobného, pokud jí v tom není bráněno nebo pokud nebloudí. Avšak svatý Josef byl z krásného pokolení Davidova a přirozenosti v jeho případě nebylo bráněno ani nebloudila. Tak to chtěl Bůh, když veškerou důstojnost Davidova pokolení završil v Josefovi a svatě Panně. Josef byl tudíž krásný.

Navíc Boží díla jsou dokonalá a sluší se, aby snoubenka byla podobná snoubenci. Avšak svatá Panna byla nekrásnější. Proto byl takový i Josef, její snoubenec.

Taktéž čistota a panictví jsou chvályhodnější u těch, kdo jsou krásní. Svatý Josef byl tudíž krásný, neboť jeho panictví bylo nejvyšší chvályhodné.

Nadto krásná a dokonalá společnost je zbavena krásy ošklivosti jednoho ze

svých členů. Avšak společnost Krista, svatě Panny a Josefa byla krásná a dokonalá. Vynikal-li Kristus svou krásou nad lidské syny⁽¹⁾ a byla-li svatá Panna nejkrásnější, musí se říci, že svatý Josef byl stejně krásný.

Guido Reni (1575–1642):
Sv. Josef

Konečně Josef byl poslední patriarcha a završení celého Starého zákona. Musíme tedy mít za to, že byl krásný, abychom nemuseli tvrdit, že krása božských věcí byla završena v ošklivosti.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 45,3. [pozn. překl.]

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázel, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti. Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhoubce. To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Evangelium - Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísl Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: ‚Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?‘ On mu však odpověděl: ‚Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.‘“

24 hodin pro Pána

Svatý otec František v bule *Misericordiae vultus* i v letošním *Poselství k postní době* vybízí, abychom se zvláště v letošním Svatém roce milosrdenství zapojili do celosvětové iniciativy s názvem *24 hodin pro Pána*, která se každoročně koná z pátku na sobotu před 4. nedělí postní, letos te-

dy ze 4. na 5. března 2016. V každé diecézi, která se k této iniciativě připojí, by měl být k dispozici alespoň jeden kostel, v němž bude po celou dobu věřícím poskytnuta možnost k přijetí svátosti smíření a k adoraci před Největější svátostí.

-red-

Srdečně všechny zveme na **pout' Božího Milosrdenství do Medjugorje**, která se koná v termínu od 31. 3. 2016 do 6. 4. 2016. Při této pouti prožijeme také slavnost Zvěstování Páně a 2. dubna budeme přítomni přímo u zjevení Panny Marie pro Mirjanu, které probíhá u Modrého kříže. Cena 2600 Kč + 50 EUR za ubytování. Více na www.vladkamedjugorje.cz • vladka.medju@post.cz • tel.: 737 089 267.

Pondělí 29. 2. 2016

6:05 Stíny na kolébce 6:55 V pohorách po horách (9. díl): Osnica - Malá Fatra 7:05 Missio magazine: únor 2016 8:10 Přejeme si... 8:30 Zapomenutá generace 8:50 P. Vojtěch Kodet - Tvář Otcova milosrdenství: Milosrdný Samaritán (Lk 10,25-37) 9:30 Semínka Božího slova 10:05 Bol som mimom: Peter Lipták 11:05 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 11:15 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje 11:45 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 11:50 Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec 11:55 Z pokladů duše: P. Pavol Kavec, CM - Dát kousek svého srdce [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Život v modlitbě 13:20 Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 (2. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 13:50 Pěkníkův kostel sv. Františka v Lublani 14:00 Můj Bůh a Walter: Člověk 14:15 Tam, kde již 10 let naplňují dny životem 14:35 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček - Mučedníci komunismu 16:00 V souvislostech (130. díl) 16:20 Putování modrou planetou: Jemen - 1431 Hidžry 17:10 Pastýř na člunu 17:30 Slunce ve tváři 18:05 Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel svatě Anny na Annabergu - Andělské hoře 18:25 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! 18:40 Přejeme si... 19:00 Vatican magazine (851. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Chléb náš vezdejší 19:40 Ars Vaticana (1. díl) 19:50 Z pokladů duše: P. Pavol Kavec, CM - Dát kousek svého srdce 20:00 Varšava 1943-1944: boj za svobodu 20:55 ARTBITR - Kulturní magazín (13. díl): S filmem Poklad 21:05 Noemova pošta: Únor 22:40 Terra Santa News: 24. 2. 2016 23:05 Vatican magazine (851. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:40 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová - Restituce trochu jinak 0:30 Dobrý muž ze Saratova 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 3. 2016

6:05 Můj Bůh a Walter: Člověk 6:20 Dům ze skla? (8. díl): Debata nad situací v církvi dnes 7:25 Má vlast: Zámek Holešov, II. 8:15 Tajemství skla 8:25 Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu 10:00 V souvislostech (130. díl) 10:20 Vatican magazine (851. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:50 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová - Restituce trochu jinak 11:45 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 11:50 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! 11:55 Z pokladů duše: P. Antonín Kocurek - Nést těžké chvíle [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum: Záznam homilie P. Jakuba Dominika Štefíka [P] 12:15 Ars Vaticana (1. díl) 12:25 Aj malé věci poteší 13:00 Život v modlitbě 13:35 V pohorách po horách (9. díl): Osnica - Malá Fatra 13:45 Přejeme si... 14:05 Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk - literát, vnuk Josefa Suka a pravnu Antonína Dvořáka 14:25 Noemova pošta: Únor 16:00 Pod lampou 18:00 Noeland (21. díl) 18:25 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernardy 18:35 Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží 19:05 Harfa Noemova: Adam Plachetka v Ostravě, 2. část 19:30 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2016 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Antonín Kocurek - Nést těžké chvíle 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Přejeme si... 21:25 Řeckokatolický magazín [P] 21:40 Terra Santa News: 24. 2. 2016 22:05 Post Scriptum: Záznam homilie P. Jakuba Dominika Štefíka 22:15 Hudební okénko (2. díl) 22:55 P. Vojtěch Kodet - Tvář Otcova milosrdenství: Milosrdný Samaritán (Lk 10,25-37) 23:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (93. díl): Cimbálová muzika Radošov z Veselí nad Moravou 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 2. 3. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2016 6:25 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček - Mučedníci komunismu 7:45 Vatican magazine (851. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:20 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík 9:25 Ars Vaticana (1. díl) 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:50 Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel svatě Anny na Annabergu - Andělské hoře 11:10 Hlubinami vesmíru s Martinem Gembecem, 2. díl 11:50 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernardy 11:55 Z pokladů duše: P. Jan Böhm - Co pro mě znamená postní doba? [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Varšava 1943-1944: boj za svobodu 13:50 Frano z Malesie 14:20 P. Vojtěch Kodet - Tvář

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Otcova milosrdenství: Milosrdný Samaritán (Lk 10,25-37) 15:00 Korunka k Božimu milosrdenství [L] 15:15 ARTBITR - Kulturní magazín (13. díl): s filmem Poklad 15:25 Dokonalé rozpuštědlo 15:35 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2016 16:00 Můj Bůh a Walter: Ateismus 16:25 Na druhý pohled: Slepá poslušnost 18:00 VideoJournal české vědy 18:15 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně 18:35 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 18:40 Mezi pražci (45. díl): Únor 2016 19:20 Cesta na přehlídku církevních škol 19:30 Terra Santa News: 2. 3. 2016 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Jan Böhm - Co pro mě znamená postní doba? 20:00 Adorace [L] 21:10 Noční univerzita: MUDr. Roman Joch - Islamismus [P] 22:00 Slunce ve tváři 22:30 Generální audience Svatého otce 23:00 Missio magazine: únor 2016 0:05 Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 3. 3. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Jemen - 1431 Hidžry 6:55 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 7:05 Ars Vaticana (2. díl) 7:15 V pohorách po horách (9. díl): Osnica - Malá Fatra 7:30 Řeckokatolický magazín 7:45 Terra Santa News: 2. 3. 2016 8:10 Noemova pošta: Únor 9:40 Harfa Noemova: Adam Plachetka v Ostravě, 2. část 10:10 Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu 11:45 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 11:50 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně 11:55 Z pokladů duše: P. Jan Svoboda - Adam a Eva [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Má vlast: Zámek Holešov, II. 13:10 Generální audience Svatého otce 13:45 Semínka Božího slova 14:15 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík 15:20 Hudební okénko (2. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2016 16:20 Vezmi a čti: Únor 2016 16:35 Můj Bůh a Walter: Ateismus 16:55 Bol som mimom: Vďaka Bohu za Cenacolol - Vladimír Bočev a Martin Holbík 18:00 Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél 18:35 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 18:40 Vatican magazine (851. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 19:10 Collegium orientale 19:30 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2016 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Jan Svoboda - Adam a Eva 20:00 Jak potkávat svět (42. díl): S houslovým souborem Archi luventii [L] 21:25 Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek v Cornwall, Anglie 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2016 0:25 Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel svatě Anny na Annabergu - Andělské hoře 0:45 Misionáři chudých 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 3. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2016 6:30 Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel svatě Anny na Annabergu - Andělské hoře 6:50 Bol som mimom: Od teraz po tvojom - Denis Blaho 7:50 Staňte se soli 8:25 Smírčí kříž 8:50 ARTBITR - Kulturní magazín (13. díl): S filmem Poklad 9:00 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 9:10 Noční univerzita: MUDr. Roman Joch - Islamismus 10:00 Řeckokatolický magazín 10:15 Varšava 1943-1944: boj za svobodu 11:10 Slunce ve tváři 11:40 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél 11:55 Z pokladů duše: P. Ladislav Švirák - Smysl postu [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (2. díl) 13:00 Putování modrou planetou: Jemen - 1431 Hidžry 13:55 Buon giorno s Františkem 15:00 Křížová cesta ze Svatého Hostýna: pobožnost křížové cesty [P] 15:30 Harfa Noemova: Adam

Plachetka v Ostravě, 2. část 16:00 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2016 16:20 Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 (2. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 16:45 Chléb náš vezdejší 17:00 Postní kající pobožnost s papežem Františkem z Vatikánu [L] 18:40 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka 18:45 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 18:50 Se sešláány na jihu Madagaskaru: FADY - Po stopách náboženské tradice malgašského národa 19:00 Můj Bůh a Walter: Ateismus 19:20 Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek v Cornwall, Anglie 19:50 Z pokladů duše: P. Ladislav Švirák - Smysl postu 20:00 Kulatý stůl (192. díl): Do Krakova! [L] 21:35 V pohorách po horách (9. díl): Osnica - Malá Fatra 21:45 Vezmi a čti: Únor 2016 22:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 22:30 Znovuzrození národa 23:30 Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 3. 2016

6:05 Vezmi a čti: Únor 2016 6:20 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr 7:25 Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel svatě Anny na Annabergu - Andělské hoře 7:45 P. Vojtěch Kodet - Tvář Otcova milosrdenství: Milosrdný Samaritán (Lk 10,25-37) 8:30 Noeland (21. díl) 8:55 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 9:00 Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží 9:35 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality 10:40 Skleněná múza 10:50 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2016 11:10 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 11:35 Můj Bůh a Walter: Ateismus 11:55 Z pokladů duše: P. Mejija Rodrigues - Nejdřív změň sám sebe [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 Post Scriptum 12:20 Pod lampou 14:25 Vatican magazine (851. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:55 Missio magazine: únor 2016 16:00 Jak potkávat svět (42. díl): S houslovým souborem Archi luventii 17:25 Buon giorno s Františkem 18:25 Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka 18:35 Terra Santa News: 2. 3. 2016 18:55 Hudební okénko (2. díl) 19:30 V souvislostech (131. díl) [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Mejija Rodrigues - Nejdřív změň sám sebe 20:00 Hlubinami vesmíru [P] 20:40 Historie sklářství v Karlovině [P] 21:00 Mezi pražci (46. díl): Březen 2016 [P] 21:40 Vezmi a čti: Únor 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 Život v modlitbě 22:40 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček - Mučedníci komunismu 0:05 Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 (2. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 0:30 Misionář pod sarkofámem 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 3. 2016

6:15 Ars Vaticana (2. díl) 6:25 Můj Bůh a Walter: Ateismus 6:45 Slib 7:30 Jak potkávat svět (42. díl): S houslovým souborem Archi luventii 8:50 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 9:00 Putování modrou planetou: Jemen - 1431 Hidžry 9:55 Harfa Noemova: Adam Plachetka v Ostravě, 2. část 10:30 Mše svatá z kostela sv. Jana Křtitele Stará Ves nad Ondřejnicí [L] 11:45 ARTBITR - Kulturní magazín (13. díl): S filmem Poklad 11:55 Z pokladů duše: P. Jiří Rek - Zpovědnice je zázrak [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (131. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:25 Hlubinami vesmíru 14:05 Hudební okénko (3. díl) 14:40 Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb 15:35 Historie sklářství v Karlovině 16:00 Chiara Luce Badano - Neobyčejný příběh obyčejné dívky 16:45 Cvrlikání (29. díl): Žalozpěv 17:45 Hermie soutěží 17:55 Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vidňa 18:00 Noeland (24. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Chléb z nebe 19:00 Tóny v tichu 19:30 Přejeme si... [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Jiří Rek - Zpovědnice je zázrak 20:00 P. Vojtěch Kodet - Tvář Otcova milosrdenství: Ztracení (Lk 15,1-10) [P] 20:35 Má vlast: Synagoga Hranice II. [P] 21:20 Ars Vaticana (2. díl) 21:30 V souvislostech (131. díl) 21:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 22:05 Buon giorno s Františkem 23:05 Řeckokatolický magazín 23:20 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 23:45 Vzdálená pobřeží ticha 0:20 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvou na **postní duchovní obnovu „...POJĎTE DO NÁRUČE OTCOVY...“ – sobota 12. března 2016 na Klokotech. Vede kpt. P. Mgr. Jan Böhml, vojenský kaplan 15. ženijního pluku v Bechyni. Program: 14.30 hod. promluva v Emauzích • 16.00–17.00 hod. svátost smíření (Emauzy a kostel) • 16.30 hod. rúženec v kostele • 17.00 hod. mše svatá (po jejím skončení posezení v Emauzích).**

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **postní duchovní obnovu na téma „SKUTKY MILOSRDENSTVÍ – SV. ŠARBEL MACHLÚF Z LIBANONU“**, která má přímou souvislost se Svatým rokem milosrdenství, vyhlášeným papežem Františkem. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 19.–20. března 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 14. března 2016** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Vlastivědné muzeum a Muzejní galerie betlémů Švábenice u Vyskova pořádají každou neděli od **13. března do 26. června 2016** ve výstavní síni muzea novou velkou výstavu s názvem: **VELIKONOČNÍ NEBOLI PAŠIJOVÉ BETLÉMY**. Dále uvidíte rovněž méně známé křížové cesty – svaté obrázky a pohlednice s velikonočními motivy. Jde o téměř 2000 kusů těchto námětů. Muzejní galerie betlémů čítá již 1280 betlémů ze všech druhů materiálů. To vše můžete spatřit **vždy odpoledne od 13 do 17 hodin**. Muzeum a galerie jsou otevřeny vždy v době konání výstav nebo po ohlášené domluvě se správcem muzea. **Vstupné dobrovolné** – jste srdečně zváni.

Sestry a bratři, členové Orla, Orelské ústředí Vás zve na **NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT v sobotu 2. dubna 2016 v Praze**. Orelští účastníci jsou vítáni s prapory v pražské katedrále sv. Víta na mši svaté, v Praze na Klárově u pořadatelské služby i na samotném pochodu.

XVI. Národní pochod pro život je největší manifestací věřícího lidu a obhájců tradičních hodnot obecně v České republice. Pořádá jej Hnutí Pro život ČR pod záštitou prezidenta republiky a s podporou našich biskupů. Jeho smyslem je pozvednout hlas na obranu nenarozeného života, tradiční rodiny a přirozených hodnot a práv Božích ve společnosti! Hlavním smyslem pochodu je upozornit na stále přetrvávající praxi zabíjení počatých dětí před narozením a vyslovit požadavek na změnu legislativy i smýšlení lidí.

Orel se k Národnímu pochodu pro život připojuje jako spoluorganizátor. Budeme svoji organizaci veřejně prezentovat na této významné manifestaci věřícího lidu, proto s sebou přineste orelské vlajky (modrobílá s logem Orla, orelská loga (modrá či žlutá plachta s logem Orla), příp. orelské prapory a státní vlajky. Pokud to bude možné (počasí), přijďte v orelských stejnokrójích. Organizátoři prosí orly o pomoc v pořadatelské službě (hlaste se, prosím, u organizátorů z Hnutí Pro život, příp. u br. Vejvara, nejlépe hned po mši svaté před katedrálou).

Program: 10.00 hod. pontifikální mše svatá v katedrále sv. Víta – oslavuje Mons. Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský (orlové s prapory v katedrále) • 12.00 hod. program na Klárově (metro Malostranská), oběd pro rodiny s dětmi (orlové se řadí u orelské vlajky u organizátorů, zde se hlásí k pořadatelské službě) • 14.00 hod. zahájení Národního pochodu pro život na Klárově • 14.30 hod. Národní pochod pro život centrem Prahy • 16.00 hod. zakončení u sochy sv. Václava na Václavském náměstí. Více také na www.pochodprozivot.cz.

Kontakt: br. Stanislav Vejvar, e-mail: standa.vejvar@volny.cz • www.orel.cz.

Liturgická čtení

Neděle 28. 2. – 3. neděle postní

1. čt.: Ex 3,1–8a.13–15

Ž 103(102),1–2.3–4.6–7.8+11

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

2. čt.: 1 Kor 10,1–6.10–12

Ev.: Lk 13,1–9

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ex 17,3–7

Ž 95(94),1–2.6–7b.7c–9

Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatrvejte svá srdce!*)

2. čt.: Řim 5,1–2.5–8

Ev.: Jan 4,5–42

Pondělí 29. 2. – ferie

1. čt.: 2 Král 5,1–15a

Ž 42(41),2.3; 43(42),3.4

Odp.: srov. 42(41),3 (*Má duše žízni po živém Bohu, kdy už ho spatřím tváří v tvář?*)

Ev.: Lk 4,24–30

Úterý 1. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,25.34–43

Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9

Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)

Ev.: Mt 18,21–35

Středa 2. 3. – ferie

1. čt.: Dt 4,1,5–9

Ž 147,12–13.15–16.19–20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)

Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 3. 3. – ferie

1. čt.: Jer 7,23–28

Ž 95(94),1–2.6–7.8–9

Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatrvejte svá srdce!*)

Ev.: Lk 11,14–23

Pátek 4. 3. – připomínka sv. Kazimíra

1. čt.: Oz 14,2–10

Ž 81(80),6c–8a.8bc–9.10–11ab.14+17

Odp.: srov. 11.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)

Ev.: Mk 12,28b–34

Sobota 5. 3. – ferie

1. čt.: Oz 6,1–6

Ž 51(50),3–4.18–19.20–21ab

Odp.: Oz 6,6 (*Chci lásku, a ne obět.*)

Ev.: Lk 18,9–14

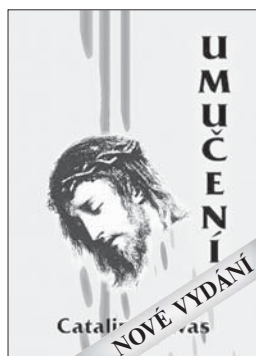
BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. ÚNORA – 5. BŘEZNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 2.		PO 29. 2.		ÚT 1. 3.		ST 2. 3.		ČT 3. 3.		PÁ 4. 3.		SO 5. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	338	376	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	338	377	342	381	345	385	348	389	352	393	355	397	359	400
Antifona k Zach. kantiku	338	377	342	382	345	385	349	389	352	393	356	397	359	401
Prosby	338	377	342	382	346	385	349	389	352	393	356	397	359	401
Závěrečná modlitba	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	356	398	360	402
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	339	378	343	383	346	386	350	390	353	394	356	398	360	402
Závěrečná modlitba	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	356	398	360	402
Nešpory:														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	297
Antifony	336	375	340	379	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	336	375	341	380	344	384	347	387	351	391	354	395	357	399
Ant. ke kant. P. M.	337	376	341	380	344	384	347	388	351	392	354	396	358	399
Prosby	337	376	341	380	344	384	348	388	351	392	355	396	358	400
Záv. modlitba	339	378	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	356	398
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

K POSTNÍ A VELIKONOČNÍ MEDITACI

UMUČENÍ

Catalina Rivas • Z angličtiny přeložila Mgr. Radmila Válková

Bolivijská mystička Catalina Rivas v první polovině 90. let 20. století byla vyvolena samotným Ježíšem, aby skrze ni předával světu svá poselství lásky a milosrdenství. Nazývá ji „svou sekretářkou“ a ona zapisuje to, co jí Ježíš diktuje. Během 15 dnů napsala Catalina tři rozsáhlé deníky velké duchovní hloubky, ačkoliv nemá ani středoškolské, ani teologické vzdělání. Všechny její zápisky byly shromážděny do osmi knih, které obdržely 2. dubna 1998 imprimatur arcibiskupa v Cochabambě, Mons. Reného Fernandez Apazy. Od roku 1994 je Catalina Rivas nositelkou stigmat, která se otevírají vždy na Velký pátek. Brožura obsahuje Ježíšovo poselství o jeho výkupném utrpení od poslední večeře až po zmrtvýchvstání. Následuje krátké vyznání, diktované Bohem Otcem, o nekonečné Láске k Synu. Na závěr jsou připojena slova Svaté Matky, ve kterých je vylíčeno utrpení Panny Marie.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání
Brož., A5, 64 stran, 67 Kč

LIST PŘÁTELŮM KŘÍŽE

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu

Vroucí a dojemný okružní list apoštola Kříže a mariánské úcty je výbornou příručkou pro každého, kdo chce být věrný Ježíši Kristu a bojovat za rozšíření jeho Království. Každý, kdo bude číst tuto knížku, má volit: být buď přítelem Kříže,

nebo nepřítelem Kříže. Podle svatého Ludvíka je přítel Kříže člověkem omilostněným, neboť je povznesen nad pouhý rozum a je obrněný proti smyslům, protože žije ve světle čisté víry a vroucí lásky ke Kříži. Přítel Kříže vítězí nad satanem, světem a tělem. Rozvíjením těchto myšlenek vede sv. Ludvík Maria Grignion čtenáře k přijetí tajemství Kříže.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 120x189 mm, 56 stran, 63 Kč

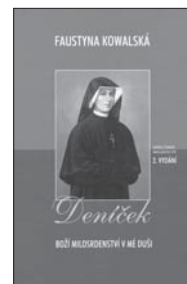

DENÍČEK - BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ V MÉ DUŠI

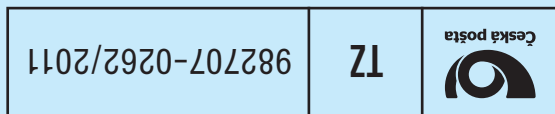
Svatá s. M. Faustyna Kowalská • Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Kritické vydání stěžejního díla velké mystičky 20. století, s. Faustyny Kowalské. Deník byl napsán během posledních čtyř let jejího života na jasnou žádost Pána Ježíše. Pán ji obdařil vedle utrpení velkými milostmi: darem kontempace, hlubokým poznáním tajemství Božího Milosrdenství, vizemi, zjeveními, skrytými stigmaty, darem prorokovat a číst v lidských duších, vyprošovat zázračné milosti. Tyto dary světice použila, aby připomněla odedávna známé, ale zapomenuté pravdy víry o milosrdné Boží lásce k lidem a předala nové formy úcty k Božímu Milosrdenství. Kniha obsahuje rejstříky – věcný, jmenný a místopisný.

Karmelitánské nakladatelství
Druhé, upravené vydání
Váz., 120x185 mm, 678 stran, 399 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVETLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC z 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.